

Votre Programme Matmidim – Chiour BETH

Semaine du 9 au 13 juillet 2023

Souguia n° 99

ת"סד

Matmidim

Programme d'étude Mondial

Sujet de la semaine :

Yih'oud (3)

Définition d'une situation de Yihoud

Cette semaine nous tenterons de définir ce qui est considéré comme une situation de Yihoud. La Guemarra dit au nom de Rav Yossef que lorsque la porte est ouverte au domaine public, il n'y a pas l'interdit. Plusieurs questions ont été traitées par les décisionnaires : la porte peut-elle être fermée sans la verrouiller ? Cette permission est-elle valable la nuit ? Pour une personne proche ? Une fenêtre qui donne sur la pièce suffit-elle pour permettre ? Un ascenseur est-il considéré comme Yihoud ? Peut-on voyager ensemble dans une voiture ?

Bon Limoud sur Matmidim !

Tephila avant le Limoud

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו, שלא יארע דבר תקלה על ידי, ולא אכשל בדבר הלכה, וישמחו בי חברי, שלא אמר על טמא טהור ולא על טהור טמא, ולא על מתר אסור ולא על אסור מתר, ולא יכשלו חברי בדבר הלכה ואשמח בהם. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ויתבונה. גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך.

Tephila après le Limoud

מודה אני לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, ששמת חלקי מיושבי בית המדרש. ולא שמת חלקי מיושבי קרנות. שאני משכים והם משכימים. אני משכים לדברי תורה והם משכימים לדברים בטלים. אני עמל והם עמלים. אני עמל ומקבל שכר והם עמלים ואינם מקבלים שכר. אני רץ והם רצים. אני רץ לחיי העולם הבא, והם רצים לבאר שחת. שאמר ואתה אלהים תורדם לבאר שחת. אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם, ואני אבטח בך.

Programme du dimanche

L'étude cette semaine est dédiée pour la Réfoua Chéléma de

Chimon ben Juliette

תלמוד בבלי מסכת קידושין דף פא עמוד א

רמב"ם הלכות איסורי ביאה פרק כב הלכה יב [...] וכן כל המתייחד עם אשה והיה הפתח פתוח לרשות הרבים אין חוששין משום ייחוד.

אמר רב יוסף פתח פתוח לרשות הרבים אין חוששין משום ייחוד

שולחן ערוך אבן העזר סימן כב סעיף ט
בית שפתחו פתוח לרשות הרבים, אין חשש להתייחד שם עם ערוה.

Petah' Patouah' lorsque le mari a prévenu de ne pas parler à une personne par jalousie

ט"ז סימן כב סעיף ט

(ח) בית שפתחו וכו'. גם בזה יש איסור ייחוד **כשקינא לה** עמו כמ"ש בסעיף ח' והוא מבואר להדיא בת"ה סי' רמ"ד בשם תוס' דסוטה אבל ודאי גס בה או קריבתו ודאי מועיל לזה פתחו לרה"ר: * (דברי המגיה. כתב בחלקת מחוקק בס"ק י"ג בית שפתחו פתוח לרה"ר נראה דה"נ בגס בה ובקינא לה אסור וכן הוא בת"ה סי' רמ"ד עכ"ל זה לא נמצא בת"ה רק אאם קינא לה כתב כן בשם תוס' דסוטה דחוששין לה משום ייחוד בפתחו פתוח לרה"ר והטעם שם משום דפריצותא היא דקינא לה ועבדי אבל בגס בה ליתא שם וגם טעם זה ליתא בגס בה ואין סברא להחמיר וגם שם לא היה השאלה רק אאם בעלה בעיר וקינא לה אם חוששין משום ייחוד והשיב דחוששין דהואיל וקינא לה ועבדי פריצותא מקרי וכן מצאתי בתוס' דסוטה לענין פתחו פתוח לרה"ר וכו' וכ"ש כאן עכ"ל הרי דיותר איכא חשש ייחוד באם בעלה בעיר מבפתחו פתוח לרה"ר שהרי כתב בדרך כל שכן אבעלה בעיר ובגמ' דקידושין דף פ"א לא איתא הא דאם גס בה חוששין אלא אאם בעלה בעיר אם כן מנא ליה להמציא חומרא עוד בפתחו פתוח דקיל מאם בעלה בעיר כמ"ש בודאי בגס בה או בקרובתו מהני אם פתחו פתוח לרה"ר ואין חוששין כיון דלא נמצא איסור בהדיא וגם אין הסברא נוטה להחמיר דדוקא בקינא לה דחמיר שהרי התורה עשאוה ספק כוודאי ואסורה לבעלה מספק כנטמאה בודאי כדאמרין בריש נדה דין הוא להחמיר אפילו בפתחו פתוח משא"כ בגס בה או בקרובתי. עכ"ה): *

Lorsque la porte est fermée mais pas verrouillée

שו"ת רדב"ז חלק א סימן קכא

[...] אלא גדר הייחוד הוא שאם יש עדים שראו אותם מתיחדים ואיפשר לו לבעול שלא יראו אותם בשעת מעשה לא אלה ולא זולתם אפי' עבד ואפי' שפחה הרי זה ייחוד ומבטל את הגט וקונה את האשה להיות כאשתו לכל דבר לדעת האומרים ייחוד קונה ולא חיבת חופה דבעינן ייחוד הראוי לביאה. וז"ל הרשב"א ז"ל בתשובה סימן תרנ"א והגפת דלתות שאמרת אין זה ייחוד עד שיהיה בית נעול דתרעא טריק בירושלמי שער נעול במנעול משמע וטעמא כל שאינו במנעול ירא הוא שמא יכנס אחר שלא ברשות וכענין הנהו עובדי דפרק בתרא דע"ז בין נסך עכ"ל:

פתחי תשובה אבן העזר סימן כב ס"ק ח

שפתחו פתוח לרה"ר. עיין בתשובת רבינו עקיבא איגר ז"ל סי' ק' ובתשובת הגאון בית מאיר שכתב דאיכא למידק מזה הא פתח סתום אפי' אינו נעול והוא פונ' לרה"ר או פתוח לחצר והוא עמה ביחוד בהבית הוי ייחוד וכן משמע בקדושין פ"א כו' ומה דאיתא בתשוב' הרשב"א סי' אלף רנ"א דאין ייחוד עד שיהא הבית נעול במנעול ט"ס היא ע"ש (עמ"ש לעיל סימן י"א סק"ח) אכן ראיתי בתשו' הרדב"ז ח"א סי' קכ"א שהעתיק לשון הרשב"א הנ"ל ולא כתב שט"ס הוא ושם האריך לחלוק על חכם א' שהביא כמה ראיות דיחוד הוי אפי' אין פתח כלל להחדר שמתיחדים שמה והוא ז"ל דחה ראיותיו משום דהא ודאי דבליילה באפילה הוי ייחוד אפי' בלא פתח וכן ביום אם הוא תחת מרגלות המטה הוא מקום שאין אדם רואה אותם וכן מה שהזכירו חז"ל חורבה אפילו תימא דהוא בלא פתח ודלת הוי מקום המוצנע וראוי לביאה כיון דלא שכיחי אינשי דעיילי תמן כו' ובזה נדחו כל ראיות החכם ע"ש:

Programme du lundi

L'étude cette semaine est dédiée pour la Réfoua Chéléma de

Chimon ben Juliette

עזר מקודש אבן העזר סימן כב סעיף ט

[ט] [שו"ע] פתוח לרה"ר. אודות יחוד כשפתח פתוח לרשות הרבים שאין זה יחוד יש מקום לומר שבחינת פתח פתוח היינו כשאין דלת שם והוא פתוח היטב נראה נגלה בעליל לעין כל עובר משא"כ כשיש דלת גם שאיננו נעול היה מקום לומר שכיון שעל פי הרוב הרוב מרגישים פתיחת הדלת בראיה או בשמיעה אינו מרתת וסובר שכשירגיש פתיחה יתרחק אך אם באנו לומר כן גם פתח בלי דלתין לא היה מועיל שהיה מקום חשש אשתמוטי לקרן זוית שאיננו נראה לעין העובר לפני הפתח אך יש לומר שמרתת שמא יכנס מי פנימה אל הקרן זוית ותיכף שירגיש בהנכנס כבר יראה הנכנס משא"כ בדלת שמזמן ההרגשה שלו של התחלת הפתיחה ועד הכניסה יוכל להשמיט את עצמו אך לפי זה לא היה לסתום להתיר בדלת פתוח שלפעמים יוכל לראות שהאנשים ברחוק עד שיש פנאי אשתמוטי ולא היה להתיר סתם אלא ודאי לא פלוג חז"ל וכל שיש צד מרתת אין חשש תמיד וכן קיימא לן להדיא בה"י"נ שכל שיש צד כניסה גם שהדלת סתום כל שאינו סגור אין חשש וממילא כן הוא בזה ודברי חז"ל עניים במקום זה ועשירים במקום אחר וממילא שווים בזה גם שהיה מקום לחלק:

ואודות פתח פתוח בלילה לרשות הרבים והוא יודע שבליילה אין איש ברשות הרבים צל"ע שיש מקום לומר דלא פלוג חז"ל כנ"ל היטב ויש לומר גם כן שבליילה אין המקום ההוא פתוח כלל לרשות הרבים רק פתוח למקום שאין רבים מצויים וכמו חדר הפתוח למדבר לבד וכן נוטה וגבול הפתיחה לרשות הרבים כשמפסיק מקום שאין רבים מצויים שם צל"ע מה הוא אם הגבול לכדי שרואה ממקום ההוא את מקום שרבים מצויים שם או איזה גבול אחר ועכ"פ צ"ל שמצוי שילכו מרשות הרבים לדירתו וצל"ע:

עוד מצאתי. כתבתי במקום אחר שפתח פתוח לרשות הרבים מתיר **גם כשיש שם דלת כל שאינה נעולה** וכן כשיש חדר לפניו מחדר ויש שני דלתות מותר היטב וכן הוא בכל בנינים שבעולם ועכ"פ רובם שהבית פתוח לחצר והחצר לרשות הרבים ויש דלת לכל פתח ומ"מ כיון שאי אפשר לידע בפנים בשעת פתיחת שער החצר ויכול להיות שנכנסים לחצר בלי שירגישו בבית ע"י זה הרי הפתוח להחצר גופיה כפתוח לרשות הרבים וכמו דקיימא לן לגבי יין נסך וכדומה שביוצא ונכנס כל שלא הפליג ואין ידוע על כל פנים שהפליג הרי זה כשומר בבית כן הוא בזה ומדת חסידות יש על כל פנים בזה שיהיה הדלתות פתוחים ממש וצל"ע:

אודות יחוד כשיש חלונות שנראה מבחוץ על ידיהם מה שבתוך הבית הרי זה כפתח פתוח לרשות הרבים כשאין זויות המסתירות לגמרי מלהרגיש וכמ"ש במק"א וכשיש חדר פתוח משם למקום הסתר צל"ע אם שייך בזה חשש כיון שאין לדון אלא לפי מהות החדר ההוא במקומותיו ובהסתרה בזויות יש להחמיר כיון שהוא חדר אחד. מה שאין כן בזה אולי יש להקל וצל"ע. גם כשהפתח סתום רק לא נעול. ואפשר לבא לשם מרשות הרבים בנקל בלי הרגש כל כך מקודם אולי יש גם כן לצדד להקל וצל"ע. ובשדה על הדרך של רבים. גם שלפי הנראה בהבטה אין נראה איש מסביב כיון שהוא דרך אולי יש להקל וצל"ע:

כתבתי במק"א אודות יחוד **בחדר שחלוק לשנים** שיש להחמיר אך כשאין הדלת נעולה. גם אם אשתו הודיעה שמפלגת ויש אנשים בסמוך שאפשר בכל רגע שיבואו לשם הוה ליה כדלת פתוח לרשות הרבים. כי בחינת פתוח אין צריך להיות מפולש. רק כשאינו נעול הוא כפתוח ובפרט כשחלונות מזהירים שאפשר לראות מבחוץ ובחדר חלוק נראה שאין צריך להחמיר על עצמו בזה לכ"ע גם ממדת חסידות: עוד מצאתי. במק"א כתבתי אודות יחוד בחדר אחד שנחלק לשנים במחיצה. וכתבתי אודות חלון פתוח לרשות הרבים כל שנראה ממנו היטב. הרי זה כפתח פתוח לרשות הרבים שאין איסור יחוד בזה. כל שאי אפשר להסתיר את עצמו מהראיה דרך חלון ונראה שכן הוא בחדר שנחלק כנ"ל והדלת שביניהם סתום וכשנפתח אי אפשר שיהי בלי נשמע קולו אל חדר שבצדו שיש שם איש וכל שכן כשפתח החדר שבו איש פתוח אל חדר החלוק. וגם כשפתוח לחוץ כל שבדאי נשמע קול פתיחת הדלת להאיש יש צד להקל וצל"ע:

ערוך השולחן אבן העזר סימן כב סעיף י

[...] אם יש פתח פתוח לרה"ר ואינה נעולה אין איסור בדיעבד ביחוד ואם גס בה או קינא לה ממנו אסורים להתייחד כמ"ש:

דובב מישרים חלק א סימן ה

[...] אך יש לצדד לדעת, דהנה כאשר נודע הא דהדלת מסוגרת וכאשר אדם רוצה ליכנס מוכרח לקשקש בפעמון הוא רק לאנשים זרים, אבל הבעל הבית בעצמו וכל בני ביתו יש להם מפתחות, ובכל עת שרוצה ליכנס להבית

אינו מוכרח לקשקש בפעמון ויכול ליכנס בלי שום מפריע, והנה בשו"ת רע"א סי' ק' הביא משו"ת הרשב"א [ח"א סי' אלף רנ"א] דהיכי דהדלת אינו נעולה במנעול אף על גב שהיא סתומה לא חשיב יחוד, ואמנם בשו"ת רע"א שם העלה להחמיר ורק בפתוח ממש ליכא משום יחוד, ועיין בפתחי תשובה שם [סק"ח] שהביא מהרדב"ז [ח"א סי' קכ"א] כדברי הרשב"א, וכן הביאו משו"ת המבי"ט ח"א סי' רפ"ז שפסק כן להדיא להקל. ובספר היראה לרבינו יונה [אות רל"ה] מבואר בזה"ל, ואיזו היא יחוד, סגור במפתח או במנעול זה יחוד האמור בתורה, וטוב ליזהר אפילו בפתח פתוח לרשות הרבים עם אשה אחת עכ"ל, א"כ מבואר להקל. ועי' בשו"ת מהרש"ם ח"ב סי' ע"ו ובמפתחות שם [בחלק אבהע"ז]. וא"כ הכא נמי כיון דהבעל ובני ביתו יכולין ליכנס א"כ הוי כפתח סתומה ואינו נעולה, דשרי לדעת הרשב"א הנ"ל.

Programme du mardi

L'étude cette semaine est dédiée pour la Réfoua Chéléma de

Chimon ben Juliette

שו"ת אגרות משה אבן העזר חלק ד סימן סה

ב. אופן ההיתר בחלון פתוח לרה"ר.

בחלון הפתוח לרה"ר או לחצר שנמצאים שם הרבה אינשי, אם הוא למעלה ממקום שיכולין לאינשי שמחוץ לראות דרך שם אסור ואף אם אפשר לטפס וליכנס אסור דאין דרכן של אינשי ליכנס באופן כזה ולא מירתתי, ואם הוא חלון למטה שיכולין לראות אינשי שמבחוץ אז אם דרך החלון יכולין לראות גם בחדרים האחרים קצת יש להתיר, ואף אם אין יכולין לראות אבל יכולין להרגיש מה שנעשה שם יש להתיר, ואם איכא חדר אחד שלא אפשר להרגיש אלו שמבחוץ אסור.

ג. נסיעה עם אשה במכונית.

ליסע יחד עם אשה במכונית (קאר) לכתחלה ודאי אין להתיר דאף שעיקר נסיעתם תהא על הדרך הגדולה ששם נוסעים אף בלילה הרבה אינשי במכוניות אבל הא אפשר להסב מן דרך הגדולה לדרך קטנה, ואף ביום אולי יש לחוש שיניחו המכונית על הדרך ויתרחקו מן הדרך במקום שיש אילנות שיהיה מקום סתר לבועלה, וכ"ש בלילה דאפשר שיש לחוש גם שבעלנה שם במכונית גופה. אבל בשעת הדחק כגון שצריכה אשה משכנתיו ג"כ ליסע למקום שהוא צריך, או כשאשה אחת שהולכת בדרך מבקשתו ליכנס במכונית כמו שאירע כזה הרבה פעמים במעונות הקיץ שאם לא יכניסנה למכונית יאמרו עליו שהוא צר עין ואכזרי, וכשהן נכריות איכא בזה גם משום איבה יש להתיר, משום דמשמע דאין חוששין מדינא לשמא יטה מן הדרך בכשרין אלא שמא יתקוף היצר ויעברו במקום שנמצאים, ועיין בב"ש סימן כ"ב סק"ט במחלוקת הרי"ו ומהרש"ל, ומשמע קצת שפליגי בזה. ובשעה"ד יש לסמוך על הרי"ו דכן משמע שסובר הפרישה עיין שם, דלכן ליסע במכונית בשעה"ד יש להקל כדכתבתי.

ד. פתח לרה"ר כשהדלת נעולה.

בפתח פתוח לרה"ר כבר בארתי דאפילו נעולה הדלת כדרך כל הדלתות שדרך כו"ע בכרכים לנעול מבפנים מצד שמירה, כיון שדרך כו"ע דכששומעין מי שנוקף על הדלת או שמצלצל על הפעמון שנעשה לכך בא מי שבפנים ושואל מי הוא וכששומע שהוא מהמכירים ואפילו אינו מכירו ממש פותח כשמבין שהוא סתם איש מרובא דרובא אינשי, ליכא איסור יחוד כשהוא בזמן שבאין סתם אינשי לבית אף כשלא הודיעו קודם, דמרתתי שמא ינקוף מי שהוא על הדלת ויהיה מוכרח לפתוח תיכף. אבל בזמן שאין דרך אינשי לבא, או במקום שלא שכיחי אינשי לבא איכא איסור יחוד כשהדלת נעולה, ורק בפתוח ממש ליכא גם אז איסור יחוד דמאחר דקיל ליכנס מירתתי אף מיחידים.

שו"ת שבט הלי חלק ה סימן רג

ד. ס"ט. פתח פתוח לרה"ר. במחלוקת הפוסקים אם מספיק סגירה בלי מנעול, או בעינן פתוח ממש, עיין בפת"ש בשם תשובת הרשב"א אלף רנ"ה ותשובת הגרעק"א סי' ק' וברדב"ז ח"א סי' קכ"א, וראוי מן הדין לחשוש לדעת המחמירים בזה, וראיתי בס' אוצה"פ מביא בשם א' מן ספרי אחרונים דאף להבי"מ והגרעק"א שכתבו דאפי' כשאינו סגור במנעול הוי יחוד י"ל דזה דוקא במקומות שכולם יושבים בבתיים פתוחים ולא יסגרו רק בהיותם

מדברים איש ואשתו בחשאי ובזה נחשב סגירה לדבר עבירה, אבל במקומותינו בזה"ז שכולם יושבים בבתי חלונות להאיר להם, וכל היום דלתותיהם סגורים בלא מנעול מודים הגאונים הנ"ל דלא חשיב יחוד עד שיהי' סגור במנעול דאל"כ לא נמצא בר ישראל ובת ישראל שאינם נכשלים באיסור יחוד, וע"ז סומכין להתיחד עם אשה אפי' כשאין בעלה בעיר או בפנוי' אפי' בית סגור כשאין מנעול.

ובעניתי לא ראיתי טעם בזה בהלכה, דאין הרגילות של אופן סגירת הדלת הגורם אם יש איסור יחוד או לא אלא המציאות אם יש אפשרות להתיחד ולבעול, ואם לא מפחד כשהדלת סגורה בלא מנעול שיכנסו פתאום, ובזה הסברא שקולה, ודעת המחמירים גדולי הדורות וצריכים לחשוש להם לכתחילה עכ"פ, ואפי' לפתוח הדלת כשהיא כבר סגורה בהיותם בפנים, מיהו הא ודאי דאף להמחמירים לחשוש לשיטת רש"י ודעמי' דגם בעלה בעיר אסור לכתחילה, מ"מ בהצטרף סגירת הדלת בלי מנעול יש להקל בבעלה בעיר עכ"פ. +ע"ע ח"ט סי' רס"א+

Programme du mercredi

L'étude cette semaine est dédiée pour la Réfoua Chéléma de

Chimon ben Juliette

Petah Patouh pendant la nuit

פתחי תשובה אבן העזר סימן כב ס"ק ט

(ט) פתוח לר"ה. עבה"ט בשם כנה"ג דדוקא ביום ובחצי שעה מהלילה ועיין בס' בר"י שכ' על זה ודברים של טעם הם דכשאין עובר ושב מאי מהני פתח פתוח ומ"ש התו' בשבת די"ג ע"ב דפלטי בן ליש בפתח פתוח לר"ה הי' עם מיכל שאין בו משום יחוד צ"ל דהיה במקום דשכיחי עוברים ושבים יום ולילה לא ישבותו וכל עוד דאף מי שעסקו עם הנשים מותר להתעסק עמהן בבית שפתחו פתוח לר"ה ואין בו משום יחוד לכ"ע וגם פריץ שרי בפתח פתוח לר"ה ע"ש:

שו"ת אגרות משה אבן העזר חלק ד סימן סה

ה. פתח פתוח לרה"ר בלילה.

פתח פתוח ממש שהיה שייך זה רק בכפר קטן שמכירין כל אחד את כל הדרים ויודעין גם שלא יבואו לשם עוברי דרכים בלילה לא מהני לסלק איסור יחוד. ובכרכים גדולים שאירע זה ששייך זה רק כשהם יושבין ושומרין הפתח מהני מפני היחידים הנמצאים גם בכל הלילה ברחובות אבל הוא דבר שכמעט ליכא המציאות ואין לשאול בזה.

שו"ת שבט הלוי חלק ה סימן רג

ה. בענין פתח פתוח לר"ה, כ' בכנה"ג בהגהות הטור דדוקא ביום ולא בלילה, מלבד חצי שעה שבני אדם עוברים ושבים אבל אח"כ אסור, וכנראה לקח חצי שעה מהא דשבת כ"א ע"ב עד דכליא רגלי דתרמודאי שכ' הפוסקים דהיינו חצי שעה, וא"כ יתכן שבזה"ז הוא מאוחר יותר כיון שבדרך כלל יש עוברים ושבים זמן ממושך בתחילת הלילה, וראיתי מי שרצה להתחכם נגד הוראת הכנה"ג ולהקל גם בלילה, ואין שומעין לזה, ומכ"ש בבתים גדולים שאנו מקילים במקומות הגבוהות מחמת עוברים ושבים בבית ובפרוזדורי הבית שלרוב כליא שם רגלי דאינשי אחרי תחלת הלילה, ובפרט בעיירות שמפחדים הרבה לצאת ולבא בלילה, ומכ"ש והוא פשוט כשסוגרין השער הגדול של מטה, ואף על פי שלדיירי הבית יש מפתח לפתוח השער הגדול מכ"מ זה קולא יתרה להתיר עי"ז ייחוד בקומות הבית.

Petah Patouah avec une personne proche affectueusement

שו"ת אגרות משה אבן העזר חלק ד סימן סה

ט. יחוד עם אשה שגס בה כשפתח פתוח לרה"ר.

בבית שפתוח לרה"ר שליכא יחוד משמע לכאורה דאף למי שגס בה נמי ליכא איסור, מדנקט בש"ע הדין דלמי שגס בה איכא איסור בסעיף הקודם (ח') באשה שבעלה בעיר ולא בדין פתוח לרה"ר, דנקט סתמא דבפתוח לרה"ר אין חשש להתייחד שם עם ערוה, משמע שאף עם מי שגס בה ליכא איסור, וגם מלשון אין חשש משמע

שליכא בזה כלל ענין יחוד דדמי כמו בנמצאין ברה"ר ממש. אבל בח"מ ס"ק י"ג כתב נראה דה"נ בגס בה ובקינא לה אסור וכן הוא בתה"ד סימן רמ"ד, ואף שבתה"ד איתא רק על קינא לה סובר הח"מ שדמי גס בה גם לקינא לה כדכתב הב"ש בכוונתו ומשמע שהב"ש מסכים לח"מ. ואף שבתה"ד איירי לענין בעלה בעיר אם חוששין כשקינא לה והוכיח מהא דסברי התוס' בסוטה לענין פתח פתוח לרה"ר דבקינא לה חוששין דהוא כ"ש לענין בעלה בעיר, הרי חזינן דבעלה בעיר חמירא מפתח פתוח בסברא, והחומרא דאין מועיל להקל בגס בה הא נאמר בגמ' בבעלה בעיר, דהא הקשה הגמ' (קדושין פ"א ע"א) על ר' יוסף דאמר שקולי דרגא מתותי ביבי מרבה דאמר בעלה בעיר א"ח משום יחוד, ולא מר' יוסף עצמו דאמר פתח פתוח לרה"ר א"ח משום יחוד, משום דבעובדא דר' ביבי לא היה הפתח פתוח, ואין להוכיח מבעלה בעיר גם לפתח פתוח לרה"ר שלא יועיל בגס בה. וצריך לומר דסובר הח"מ דאין לחלק ביניהם מאחר שנאמר בבעלה בעיר שני דברים אלו בגס בה ובקינא לה בעלה שנאסרת ואשכחן שבפתוח לרה"ר נמי איכא חד מהני חומרות דהוא בקינא לה מסתמא איכא גם חומרא השניה. אבל נראה שהוא הכרח להתה"ד לאסור גם בגס בה דהא צריך לומר שבסתם קינא שאמר לה אל תסתרי עם פלוני נמי נאסרה להתה"ד כשנסתרה אף שלא פירש לה שלא תסתרי עם פלוני אף כשאני בעיר, דבפירש שחושדה מפלוני אף כשהוא בעיר פשיטא ולא היה צריך ראיות לזה, אלא ודאי כוונת התה"ד הוא בסתם קינא שמ"מ הוא סתירה אף כשבעלה בעיר, ולכן שייך לדמות הא דגס בה כהח"מ שג"כ יאסר, דהרי מוכרחין לומר דשייך לחוש על סתירה כזו לאיזו אינשי דגייסא בהו דלכן בקינא שהוא רק במיוחד אינשי לא קינא על יחוד דכל אדם, הוי בקינא סתמא גם בסתירה כשהבעל בעיר דהא מאחר שקינא לה מזה הרי מסתמא סובר הבעל שהוא גס בה שאף כשהבעל בעיר הוא אסור להתייחד עמה כדכתב הח"מ, וניחא גם מה שהח"מ כתב בלשון שמשמע שגם הא דגס בה הוא מפורש בתה"ד אף שלא הוזכר שם אלא בקינא לה בלבד, וכדחילק הב"ש שבתה"ד אוסר בקינא לה והח"מ הוסיף דה"ה אם גס בה אסור שזה הא קשה על הח"מ, אבל הוא משום דהח"מ משמיענו דהוא הכרח להתה"ד שאוסר גם בגס בה.

Programme du jeudi

L'étude cette semaine est dédiée pour la Réfoua Chéléma de

Chimon ben Juliette

Temps minimal d'isolement pour être considéré comme un Yihoud

שו"ת אגרות משה אבן העזר חלק ד סימן סה

טז. יחוד בפחות משיעור טומאה.

אם א"א להיות היחוד אלא פחות מכדי שיעור טומאה ליכא איסור יחוד דבשביל חבוק ונשוק לא גזרו אף שחבוק ונשוק לא"א הוא דאורייתא, אבל אם מי שצריך ליכנס לא ידע שהיחוד לא היה אלא משהו שלא כשיעור טומאה אסור מפני החשד, שלכן לא יצויר להתיר אלא כשהיו שם שנים ויצא האחד לזמן שליכא שיעור טומאה, וגם היחוד במעלית (עלעוויטאר) שבבתיים גדולים שהרבה קומות זה ע"ג זה שנזדמן שנכנסו שם רק איש עם אשה שמקומה לקומה ליכא שיעור טומאה שרק זה יש להתיר. ואף שחבוק ונשוק בא"א הוא איסור דאורייתא לא נאסר יחוד כשאין לחוש אלא לזה, דהא ביאת פנויה להרמב"ם הוא בלא ולוקין עליה בפ"א מאישות ה"ד ומ"מ ליכא איסור יחוד על פנויה מדאורייתא אלא מדרבנן מגזירת דוד ובית דינו, ואף אחר שגזרו על יחוד דפנויה לא גזרו אלא על יחוד דשייך לבעלה כהעובדא שאירע ולא שייך למילף מזה איסור יחוד לאיסור דחבוק ונשוק דלבד של"ד כפיית היצר לחבוק ונשוק לכפיית היצר דביאה הא אפשר האיסור יחוד הוא בשביל ששייך שתלד בנים בזנות וגם פסולין וממזרין, וגם בל"ז אין למדין כל כך גזירה מגזירה. ולכן אם לא שייך לחוש שהיחוד יהיה כשיעור טומאה ליכא איסור יחוד.

כב. השיעור דאיסור יחוד.

ודאי איכא שיעור לאיסור יחוד דלחיבוק ונישוק אף שלרמב"ם פכ"א איסו"ב ה"א הוא איסור דאורייתא מ"מ ליכא איסור יחוד בשביל זה, והשיעור אם הוא גם בהאשה שנכנסה עמו הוא אסור בשיעור ביאה דהוא כדי לצלות ביצה ולגומעה דהלכה כר"ע בסוטה דף ד' אך צריך נוסף לזה קצת כשיעור לשכב ולפשוט מהבגדים עד כדי שיהא האפשריות לגלות את האברים וגם להלביש כמתחלה ואם מצד השכיבה נתלכלכו הבגדים לתקנם כמתחלה

כדרך ההולכים בשוק, ואם אינו גס בה הא צריך עוד זמן כדי לרצותה דהא מה שבסתירה דסוטה דהוא אחר קינוי מסיק בסוטה דף ד' ע"א דלא בעי אלא שיעור ביאה בלא ארצותה פרש"י משום דאיכא למימר קודם הסתירה נתרצית לו, אבל הכא שנכנס לשם עם אשה שאינו מכירה ואף במכירה כשלא גס בה הרי ודאי יש להצריך גם כדי לארצותה שלזה לא שייך קביעות שיעור, אבל אף לאשה כזו שדעתה קלה ביותר להתפתות הוא ודאי שיעור גדול טובא משיעור ביאה אף לפרוצות ואף לנשי נכריות דאף שאין חוששות לאיסורים אין מזנות לסתם אינשי אלא בפתוי וריצוי, ואף אם מכירה לקדשה הא צריך להשוות עמה בשכר ולשלם לה או ליתן לה משכון שג"כ הוא שיעור יותר גדול משיעור הביאה שהוא ודאי יותר מכל נסיעה ארוכה דאיכא במעלית אף דמשך כ"ה קומות, ובגס בה טובא וכן כשאשה נכרית מנהיגה את המעלית שסתמן פרוצות ופגע בה איזה פעמים ובנסיעה ארוכה לכמה קומות אה"נ דיש לאסור, אבל לא מצוי כלל דבר כזה, ועם שתי נשים ודאי אין לאסור שיחושו שלא יוכל לבעול לשתיהן בזמן קצר כזה וממילא לא יבעול כלל דמירתתי מהשניה שלא יספיק לבעול אותה.

Liste des 99 Sougiot étudiées sur Matmidim		
Sougiot de Brah'ot		Sougiot sur les H'aguim
1. Birkot Hatorah 2. Choméa Kéoné 3. Arévout 4. Kavana dans le Chema 5. Position pour le Chema 6. Méah Brah'ot 7. Amen Yetoma 9. Les quantités pour les Brah'ot 10. Les Brah'ot de consommation 11. Brah'a Chééina Tsrih'a 12. Ikar Vétafel 13. Mééin Chaloch	14. Brah'a sur un interdit 15. Anigrone 17. Birkat Haguefen 18. Natei Inchei 19. Birkat Haréah' 22. Les jus 23. Trima 24. Pat Kisinin (1) 25. Pat Kisinin (2) 26. Les Apéritifs 27-31 Zimoun 32. Tefilat Haderekh	33 -34. Birkat Hagomel 38. Chéhéh'éyanou sur un nouveau fruit 39. Chéhéh'éyanou sur un nouveau Keli 40. Chéhéh'éyanou sur les Mitsvot 41. Hatov Véhamétiv sur le vin 42. Cheva Brah'ot (1) 43. Cheva Brah'ot (2) – Panim H'adachot 46. Birkat Halevanah 47-49. H'azarat Hachats'
Sougiot générales		
37. Bal Tossif 50. Tokh Kédé Dibour 51-52. Ein Chaliah' Lidvar Avera 53. Mitsva bo yoter Mibichlouh'o	54. Mitsvot lav lihanot nitanou 55-56. Mitsvat Assei Chehazman grama 57. Zerizim makdimim lemitsvot	71. 72. Haossek Bamitsva Patour Minhamitsva 89. 90. Les actions de l'enfant
Chabbat – Melekhet Mah'chevet		
59. 60. 61. Mit'assek 62. 63. 64. Davar Chééno Mitkaven	65. à 68. Psik Récheh 69. 70. Melakha chééina tsrikha légoufah	75 à 79. Grama 80. Chinouy
Chabbat – Les Derabanan	Hachkafa- pensée juive	Yorei Dé'ah
91 à 95. Réhitsa BéChabbat VéYom Tov	81 à 84. Tsaar Baalei Haim	73. 74. Maaser sur les gains 96 à 99. Yih'oud
Hanouka 8. Emplacement de la Hanoukia 44. Ner Ich oubeto 45. Ner Ich oubeto (2) Pourim 16. Michloah' Manot et Matanot Laevyonim 85. Zakhor et Méh'iyat Amalek Pessah 20. Biour H'amets 58. Bedika des miettes 86. 87. 88. Vente du Hamets Sefirat Haomer 21. Un seul grand compte 89. 90. Un enfant qui devient adulte au milieu de la Sfira Roch Hachana 35. Les trois Livres Soukot 36. Mitstaer		